

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים  
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

## פרשת תרומה

### מה באמת חשוב לה'?

ה' מבקש ממשה: "דבר אל-בני ישראל, ויקחו-לי תרומה: מאת כל-איש אשר ידבנו ליבו, תיקחו את-תרומתי וזאת התרומה אשר תיקחו מאתם זהב וכסף ונחושת".

עם ישראל יוצא ממצרים עם רכוש ועושר רב ועצום (לעני שבהם היו עשרה חמורים עמוסים בכסף, זהב ונחושת) והקב"ה מבקש לבנות לו בית לשכון בו. נשאלת השאלה: האם לא מן הראוי לבנות לו בית שכולו מזהב?! מה לכסף והנחושת בעושר כה רב?! התשובה לכך נעוצה בפסוק עצמו ויש בה שלשה תנאים:

1. "ויקחו-לי" רש"י: לשמי. דהיינו לתת את התרומה לשם ה' ולא לשם כבוד (שיראו כמה אני ינותן...) או בושה מהסובבים אותי (כולם נותנים לא נעים...).

2. "מאת כל-איש אשר ידבנו לבו" - תקחו את תרומתי" ה' מעוניין שתהיה התרומה מתוך נדבת הלב = הרצון לתת - לא רק מכיוון שיש ציווי אלא כי אני רוצה להיות חלק = שותף לעשייה של השכנת ה' בתוכנו...

להבנת העניין נביא סיפור קצר: מעשה בקמצן שבא לרב ונתן לו תרומה. הרב מבלי להתבלבל החזיר לו את כספו. תלמידיו נדהמו ושאלו: "אבל עד שזה (הקמצן) הוציא משהו מכיסו ומדוע הרב מחזיר?!". השיב הרב: "אילו ראיתם באיזו שמחה הוא לקח את כספו בחזרה, לא הייתם שואלים אותי מדוע..." - ה' מבקש נדיבות לב!

3. "וזאת התרומה אשר תקחו, מאתם: זהב וכסף, ונחושת" חז"ל מביאים 3 מידות בנותני צדקה: זהב, כסף ונחושת שבראשי התיבות שלהם יש שלשה מדרגות:

- זה"ב - זה הנותן בריא. אין הוא מתמהמה לתת וזו היא דרך חייו.
- כס"ף - כשיש סכנה פודה. כשבאה על צרה רץ לבית הכנסת ותורם ביד נדיבה.
- נחש"ת - נתינת חולה שאומר תנו. זה שאף פעם לא נתן וכעת ממיטת חוליו מצווה שיתנו כופר נפש עבורו - הוא כבר לא יכול לתת... זוהי הדרגה הפחותה ביותר.

כמו כן, מכיוון והמשכן משמש בית לאלוקים יש לנצל את כל החומרים הקיימים לצורך הבניין. כמו המתכות, יש סוגי אנשים: יש את ה"זהב" אלה שעומדים בכל האתגרים ובמאמץ רב שומרים על הישגים טובים. ישנם כאלה שהם כמו "כסף" - נולדו עם כפית כסף בפה, אף פעם לא עמדו בניסיון ולעולם הם גם לא יכשלו. ואנו משולים ל"נחושת" אנשים רגילים, בעלי כוונות טובות אך לא פעם לצערנו נגררים ע"י החברה. כמה מפתה לברוח מן התרומה, לוותר מתוך ייאוש ולהשאיר לרבנים והמנהיגים = לאלו מה"כסף" וה"זהב" את בניית המשכן. אך לא זהו רצון ה' אינו מסתפק בתרומת הצדיקים בלבד,

הוא דורש מכל הקהל להשתתף בתהליך הבנייה. אף המתכת הפחותה ביותר מהווה חלק אינטגרלי ובלתי נפרד מבניית המשכן והשכנת ה' בתוכו, לקח זה אף לדורות...

לה' חשוב שנרגיש חלק בתהליך בניין המשכן שלו גם לעתיד לבוא! אז אל ייאוש...

**שבת שלום ומבורך**

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת